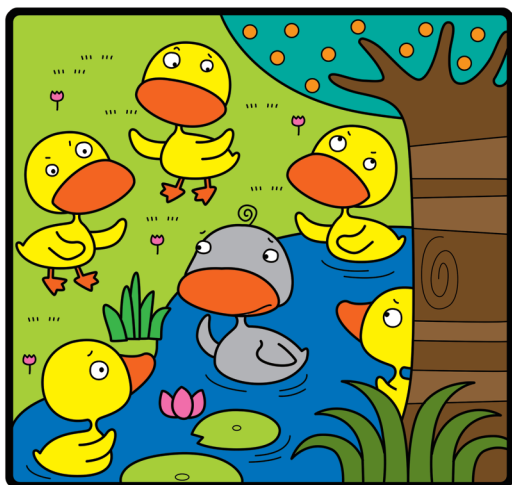
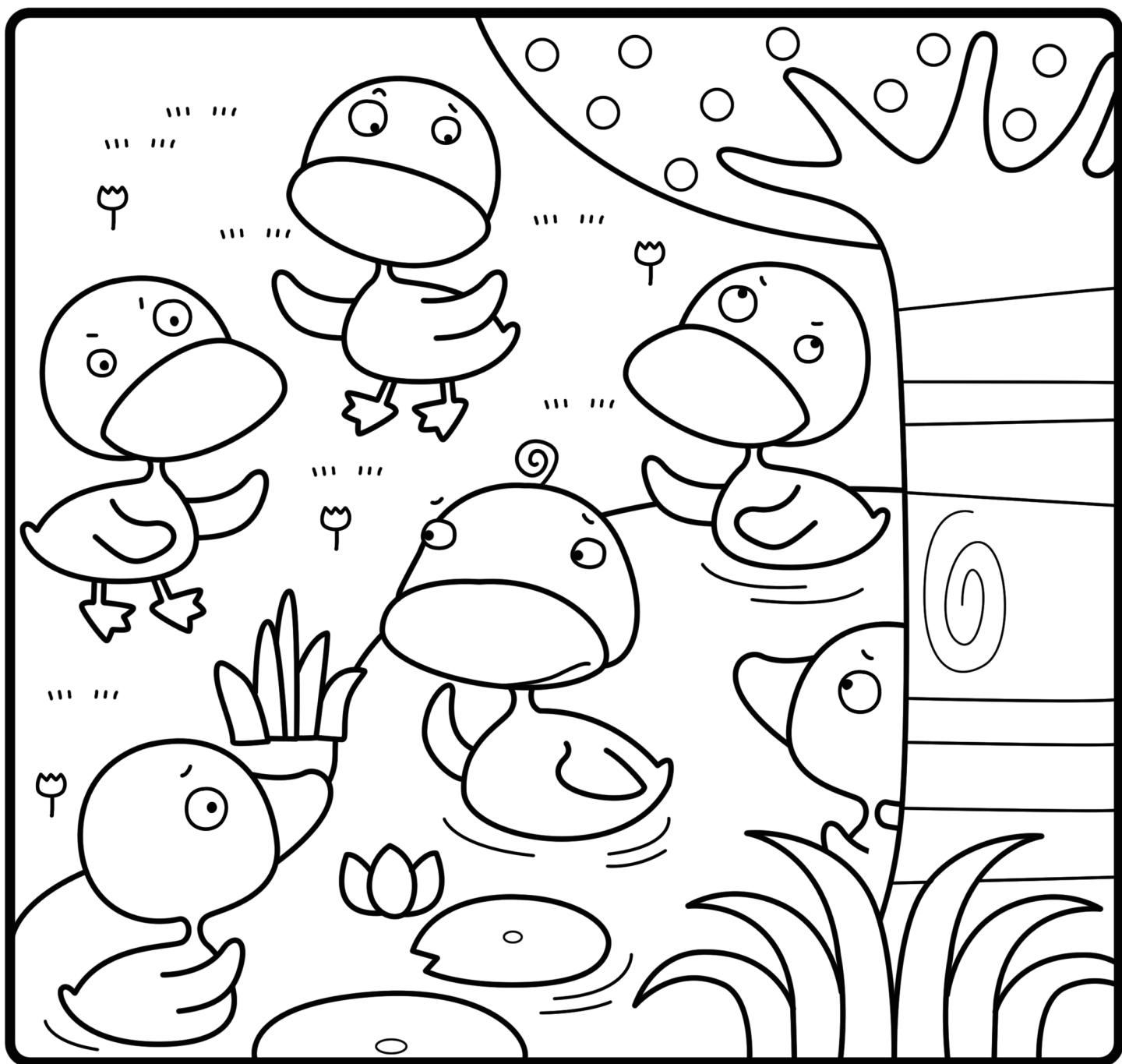
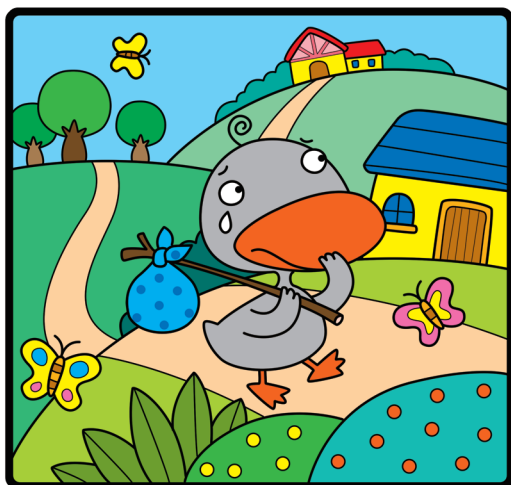
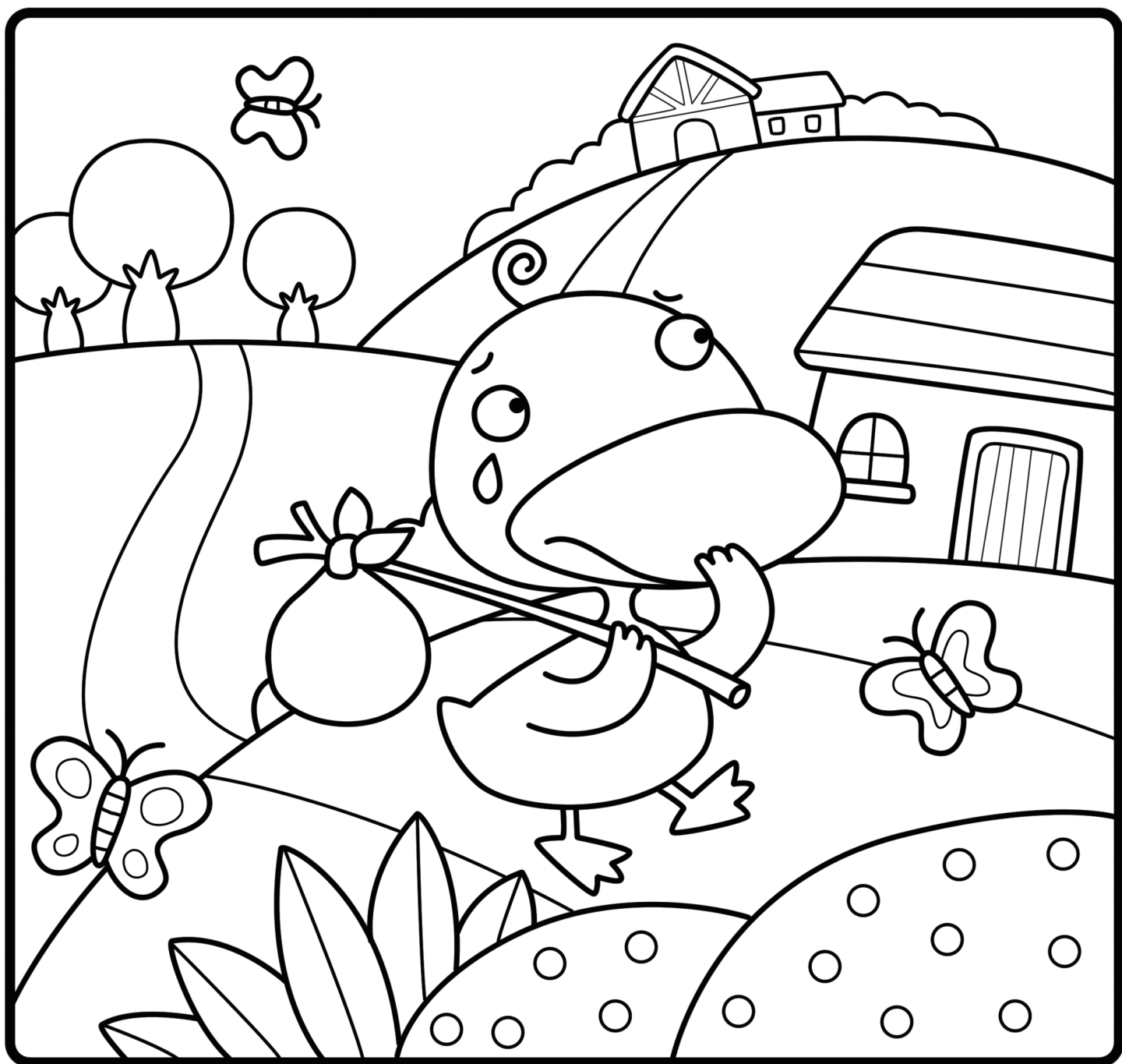

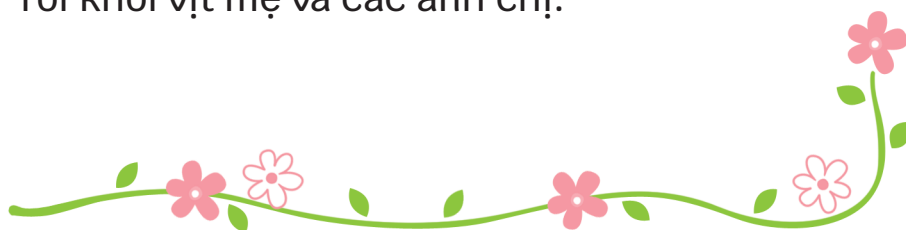
Nhưng trông chú xấu thật! Trong khi các anh chị có bộ lông vàng óng mượt thì bộ lông của chú lại xám xịt. Đã vậy, trông chú còn thô kệch và to lớn hơn hẳn các anh chị nữa chứ. Từ đó, mọi người gọi chú là Vịt con xấu xí. Chẳng ai muốn chơi cùng chú cả.

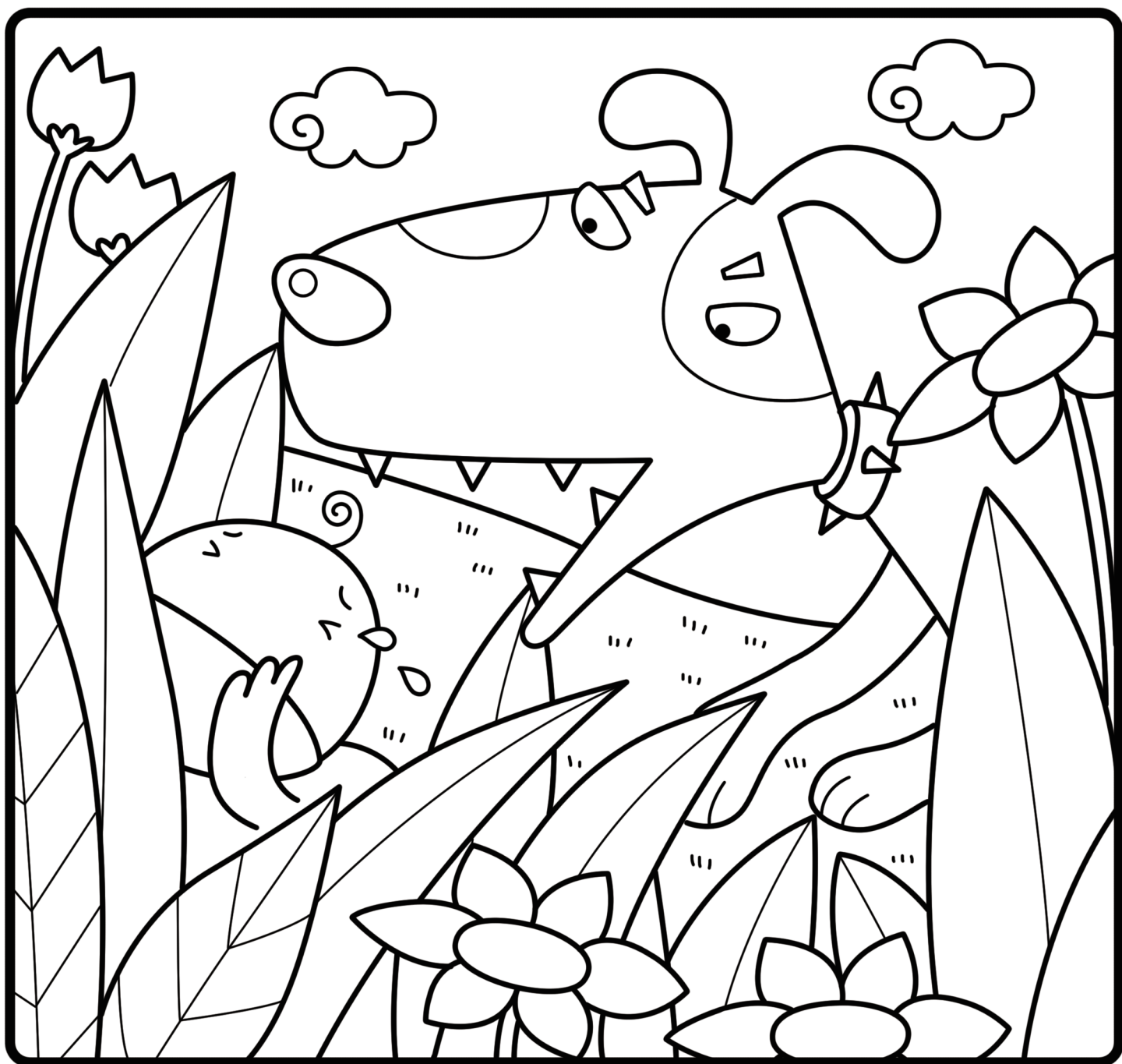

Bầy gà mái thường xuyên chế nhạo
Vịt con, đến cô giúp việc chuyên cho vịt ăn
cũng không ưa chú. Cô ta toàn xua chú ra
một góc.

Vịt con xấu xí buồn lắm. Nước mắt chú trào ra. Chú quyết định lặn lẽ rời khỏi bầy, rời khỏi vịt mẹ và các anh chị.

Vịt con xấu xí chậm chậm bước đi. Chú ngủ lại bụi cỏ ven hồ một đêm. Bỗng, “Pằng! Pằng!” tiếng súng săn chột vang lên khiến Vịt con choàng tỉnh. Một anh chó săn to lớn tiến tới, ngửi ngửi Vịt con một lát rồi bỏ đi. Vịt con than thở: “Chao ôi! Mình xấu xí đến nỗi ngay cả anh chó săn cũng chẳng thèm cần.”